

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 11 0 U 016411 16 Uvp
Banjaluka, 11.10.2018. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sudija Strahinje Ćurkovića, predsjednika vijeća, Edine Ćupeljić i Smiljane Mrše, članova vijeća, uz sudjelovanje Sanje Oraščanin zapisničara, u upravnom sporu po tužbi M. Đ. iz K., V. ... (u daljem tekstu: tužilac), protiv rješenja broj ... od 05.03.2015. godine, tuženog Ministarstva ..., u predmetu priznanjava statusa ratnog vojnog invalida i prava na ličnu invalidninu, odlučujući o zahtjevu tužioca za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 016411 15 U od 29.01.2016. godine, u sjednici održanoj dana 11.10.2018. godine, donio je

P R E S U D U

Zahtjev se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom odbijena je tužba protiv uvodno označenog akta tuženog kojim je odbijena kao neosnovana žalba tužioca izjavljena protiv rješenja rješenja Odjeljenja O. K.V. broj ... od 03.04.2012. godine. Tim prvostepenim rješenjem je odbijen zahtjev tužioca za priznavanje statusa ratnog vojnog invalida (RVI) i prava na ličnu invalidninu, po osnovu bolesti.

U obrazloženju te presude nižestepeni sud, pozivajući se na odredbu člana 88. stav 4. Zakona o pravima boraca, vojnih invalida i porodica poginulih boraca odbrambeno otadžbinskog rata Republike Srpske („Službeni glasnik RS“ broj 134/11, 9/12 i 40/12, u daljem tekstu: Zakon o pravima boraca), navodi da tužilac ne posjeduje valjanu medicinsku dokumentaciju u vezi sa njegovim oboljenjem, jer da kod njega ne postoji kontinuitet u liječenju do 2012. godine, tako da nema osnova za ocjenu vojnog invaliditeta, a uz to se kod njega ne radi o bolesti nastaloj za vrijeme vršenja vojne dužnosti, već o pogoršanoj bolesti, što da proizlazi i iz nalaza Niže vojno-ljekarske komisije broj ... od 29.03.1994. godine u kojem se konstatuje da je oboljenje tužioca (hronična upala srednjeg uha) nastalo prije stupanja u V. R. S. i da je nije u vezi sa vojnom službom. Zbog navedenog, proizlazi da je nalaz i mišljenje drugostepene ljekarske komisije broj ... od 03.03.2015. godine sačinjen u skladu sa odredbom člana 5. stav 2. Pravilnika o radu ljekarskih komisija za ocjenu vojnog invaliditeta („Službeni glasnik RS“ broj 100/12 i 116/12, u daljem tekstu: Pravilnik o radu), da je potpun, jasan i dovoljno obrazložen i sadrži sve činjenice koje su sa medicinskog stanovišta značajne za donošenje zakonitog rješenja. Iz tog razloga da se tužba ukazuje neosnovanom i odbija primjenom odredbe člana 31. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik RS“ broj 109/05 i 63/11, u daljem tekstu: ZUS).

Blagovremenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude tužilac osporava njenu zakonitost zbog povrede odredaba zakona i povrede pravila postupka, koja je od uticaja na rješenje stvari, kako to iz sadržaja zahtjeva proizlazi. Navodi da nižestepeni sud nije pravilno cijenio činjenice bitne za odlučivanje, a posebno stepen oštećenja njegovog sluha, pa samim tim nije donio na zakonu zasnovanu odluku. Ukazuje i da se njegovo zdravstveno stanje pogoršalo tokom boravka na ratištu, te da medicinska dokumentacija koju je dostavio u prilogu ukazuje da se i stepen oštećenja njegovog sluha pogoršava. Predlaže da se zahtjev uvaži i da se pobijana presuda „poništi“ i predmet riješi u skladu sa zakonom.

U odgovoru na zahtjev tuženi ističe da su svi navodi tužioca već cijenjani u postupku donošenja osporenog akta, a i od strane suda povodom pokrenutog upravnog spora, pa predlaže da se zahtjev odbije.

Razmotrivši zahtjev, odgovor na zahtjev, pobijanu presudu, na osnovu odredbe člana 39. ZUS, kao i cjelokupne spise ovog upravnog spora, a i predmetne upravne stvari, ovaj sud je odlučio kao u izreci ove presude iz sljedećih razloga:

Iz podataka spisa proizilazi da je zahtjev za utvrđivanje statusa RVI i prava na ličnu invalidninu tužilac podnio dana 28.02.2012. godine, u kojem je naveo da je obolio u toku rata pozvao se na nalaz, ocjenu i mišljenje Niže vojno-ljekarske komisije od 29.03.1994. godine i medicinsku dokumentaciju iz tog perioda, kao i noviju medicinsku dokumentaciju. U postupku je utvrđeno da je tužilac učesnik V. R. S. počev od 12.05.1992. do 21.02.1996. godine, da je nalazom, ocjenom i mišljenjem Niže vojno-ljekarske komisije od 29.03.1994. godine kod tužioca konstatovano da je ograničeno sposoban za vojnu službu zbog dijagnoze „otitis med. chr. l. dex. st. post tumpantomastoidecta dex residuo post otitiden i hypocusis cond billat“, koje oboljenje je nastalo prije stupanja u V. R. S. i nije u vezi sa vršenjem vojne službe; da je u toku rata upućen na pregled zbog upale uha koji pregled je obavljen 31.01.1994. godine gdje je konstatovano takođe da bolest datira iz djetinjstva i konstatovana ista dijagnoza; drugih nalaza iz perioda učešća u V. R. S. nema, dok ostala medicinska dokumentacija datira iz perioda 2012 godine i iz iste proizlazi da tužilac i dalje ima zdravstvenih problema vazanih za oboljenje srednjeg uha, da ne čuje obostrano, više desno, da kod njega postoji oštećenje sluha obostrano po Fowleru i iznosi 66,08%, zbog čega mu je indiciran slušni aparat. Nalazom, ocjenom i mišljenjem prvostepenog organa vještačenja broj 235/2012 od 29.03.2012. godine konstatuje se da je kod tužioca pod datim okolnostima došlo do pogoršanja osnovnog oboljenja u smislu hronične upale srednjeg uha, koja je dovela do oštećenje sluha, koja sada iznosi po Fowleru 66,08%, pa se cijeni po tački 174 b) Liste u procentu od 30%. Shodno navedenom zaključeno je da tužilac ne ispunjava uslove iz odredbe člana 5. stav 1. Zakona o pravima boraca, jer pod okolnostima iz člana 2. stav 1. i 3. tog zakona nije zadobio bolest zbog koje je nastupio vojni invaliditet od najmanje 40%.

Osporenim aktom tuženi je žalbu odbio kao neosnovanu, a shodno nalazu i mišljenju drugostepenog organa vještačenja broj ... od 03.03.2015. godine, koji je zaključio da ne postoji kontinuitet kod liječenja tužioca do 2012. godine, kao i da nema osnova za ocjenu vojnog invaliditeta jer se radi o bolesti pogoršanoj za vrijeme učešća u V. R. S., a ne o bolesti zadobijenoj pod tim okolnostima, zbog čega je žalba odbijena kao neosnovana i zaključeno da je prvostepeno rješenje pravilno i zakonito.

Tužilac ne spori da je i prije rata imao oboljenje uha i ističe da je došlo do pogoršanja tog oboljenja, odnosno potvrđuje zaključak tuženog, a isti proizlazi iz priložene medicinske dokumentacije. Uz zahtjev prilaže novo pribavljenu dokumentaciju iz 2015. godine koja

ukazuje na pogoršanje njegovog zdravstvenog stanja, a time i povećanje stepena oštećenja sluha, što nije od značaja, s obzirom da se ne radi o bolesti zadobijenoj pod okolnostima iz člana 2. Zakona o pravima boraca, već o bolesti koja je pogoršana pod tim okolnostima i u vršenju vojne službe. Iz tog razloga nisu ispunjeni uslovi iz člana 5. Zakona o pravima boraca, da se tužiocu po osnovu tog oboljenja utvrdi status RVI. Ni u suprotnom, da se radilo o bolesti zadobijenoj u vršenju vojne dužnosti, ne bi bili ispunjeni uslovi iz te odredbe, jer oštećenje sluha tužioca nije u vrijeme podnošenja zahtjeva dovelo do oštećenja njegovog organizma od 40%.

Shodno navedenom, neosnovan je i bez uticaja navod tužioca da se njegovo zdravstveno stanje pogoršava, a niti ostali navodi dati u toku postupka mogu dovesti do drugačijeg činjeničnog utvrđenja u ovoj upravnoj stvari.

Kako ni ostali navodi zahtjeva nisu od uticaja na zakonitost pobijane presude, to po ocjeni ovog suda u pobijanoj presudi nije ostvaren nijedan razlog njene nezakonitosti predviđen u odredbama člana 35. stav 2. ZUS, pa se zahtjev tužioca odbija, a na osnovu člana 40. stav 1. istog zakona.

Zapisničar
Sanja Oraščanin

Predsjednik vijeća
Strahinja Ćurković

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podraščić